עירוב פרשיות · פסוק שהוא מפרשה אחרת נתערב בזו שתינו מקומו דהתי כי הוא זה בתס כספ תלוה הוא ליה למכתביה דהתם קלי דלילו בהך פרשתא דפקדון בגלת הודאה במקלת מחייב : **ומפי שנע מלוס** · דטעריגן לקרא מדוכתיה ומוקמינן ליה עלה : **כדרבה דאמר רבה** · לין חדס מעיז פניו תורה אור

בפני זה שעושה לו טובה הלכך היכא עירוב פרשיות בתוב באן וכי כתיב כי הוא זה "אמלוה הוא דכתיב ומאי שנא מלוה? כדרבה *דאמר רבה מפני מה אמרה תורה מודה במקצת השבעה ישבע? חזקה אין אדם מעיז פניו בפני בעל חובו והאי בכולי בעי דנכפריה והאי דלא בכפריה משום דאין אדם מעיז פניו, ובכולי בעי דלודי ליה והאי דכפר ליה במקצת סבר "אי מודינא ליה בכוליה תבע לי בכוליה אישתמיט לי מיהא השתא אדהדו לי ווז, ופרענא", הלכך רמא רחמנא שבועה עילויה כי היכי דלודי ליה בכוליה, ונבע מלוה הוא דאיכא למימר הכי אבל גבי פקדון מעיז ומעיז *אמי בר חמא ארבעה שומרין

עירובין

דכתיב . פי' בקונטר' דפסוק זה דכי הוא זה מפרשה לחרת דכתוב בתס כתוב כתן וכי כתיב כי הוא זה למלוה הוא דכתוב כספ תלוה לת עמי הוא ליה למיכתב להתס קלי דלי בהך פרשתא דפקדון בגלת הודאה במקלת נמי מחייב ונטעת דטקרינן ליה מדוכתא כדמסיק ומ"ם מלוה כדרבה דאין לחדס מעיז פניו לכן כופר הכל פטור לחבל בפקדון שלא עשה לו טובה מעיז ומעיז הלכך לפי' כופר הכל חייב וקשה דברים סהדרין (דף ב: ושם) משמע דלפילו למ"ד עירוב פרשיות כתוב כתן לת שייך טעמא טקרינן ליה לגמרי מפקדון לענין שלשה ומומחין ומיהו יש לדחוק דלענין מודה מקלת דאיכא טעמא טקרינן ליה מפקדון לגמרי לחבל לענין שלשה ומומחין דליכא טעמא קלי לחדוייהו לחבל קשה דבפרק השואל (ב"מ דף נז:) גבי הא דמוקי מתניתין דהתס כשיש עשק שבועה ביניהם ומוקי רישא

קנב א מיי' פ"ח מהל' סונו ונטען הל"ל סמע עשין סה עוש"ע ח"מ סי' פז סעיף ג:

נ"ל גרסא בפרק האומנין (דף קי:) מעיז ומעיז ומודה במקלת

[סהדרין ב:]

* ה"ת הסוגיא ד"ה נאמ"א הקשה ר' יחיאל מפריס יוסף - דלעיל בפרק כיצד שבועות מב: ב"מ ג: ה: בפסנדרין ושאר מקומות ומ"ש אמי בר חמא אמי בר יוסף ור' יוחנן נקט ארבעה שומרין בירושלמי מוכח בפרק השואל

ב"מ ה: נמ"ל

ד"ה בכוליה אישתמיט לי מיהא השתא אדהדו לי ווז - כ"ה בירושלמי בפרק השואל אלא אם כן הוקשה להם דלעיל בפרק השואל (ב"מ דף נז:) גבי הא דמוקי מתניתין דהתס כשיש עשק שבועה ביניהם ומוקי רישא דכתיב וכי כתיב כי הוא זה למלוה הוא דכתוב כספ תלוה לת עמי הוא ליה למכתביה דהתס קלי דלילו בהך פרשתא דפקדון בגלת הודאה במקלת נמי מחייב ונטעת דטקרינן ליה מדוכתא דלמסיק ומ"ם מלוה כדרבה דאין לחדס מעיז פניו לכן כופר הכל פטור לחבל בפקדון שלא עשה לו טובה מעיז ומעיז הלכך לפי' כופר הכל חייב וקשה דברים סהדרין (דף ב: ושם) משמע דלפילו למ"ד עירוב פרשיות כתוב כתן לת שייך טעמא טקרינן ליה לגמרי מפקדון לענין שלשה ומומחין ומיהו יש לדחוק דלענין מודה מקלת דאיכא טעמא טקרינן ליה מפקדון לגמרי לחבל לענין שלשה ומומחין דליכא טעמא קלי לחדוייהו לחבל קשה דבפרק השואל (ב"מ דף נז:) גבי הא דמוקי מתניתין דהתס כשיש עשק שבועה ביניהם ומוקי רישא

נ"ל גרסא בפרק האומנין (דף קי:) מעיז ומעיז ומודה במקלת

[ג"ל עמו: וכמעלה שם כתוב: ד"ה ומודה ר"ת]